

РЕШЕНИЕ

№ 5111

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3347** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. Д. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., адрес [населено място] [улица] ап.38, чрез адвокат Т. И. САК, срещу Решение №ВР-6/17.03.2023 на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците не е допусната последваща молба на жалбоподателя с вх. рег. № УП-6330/27.02.2023г. на ДАБ – МС до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като се твърди, че е издадено в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в явно несъответствие с целите на закона. Твърди се, че актът е формално обоснован, че в производството по издаване на акта жалбоподателят не е бил информиран на разбираем за него език, че следва да се позове на наличието на нови обстоятелства, нито какви да бъдат доказателствата, които трябва да представи. В жалбата се сочи, че в оспореното решение липсва обсъждане на актуалната ситуация в страната по произход, въпреки че е „ноторно известно в И. е налице промяна в обществено -политическото положение, считано от м. 09 2022г., когато в страната започват масови протести след убийството на млада жена“ и свързаните с това протести и употребата на насилие от страна на държавните органи срещу протестиращите. Обръща внимание, че разпоредбата на чл.13 ал.2 ЗУБ

предвижда нови обстоятелства не само относно личното положение на заявителя, но и държавата му по произход.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител, като изрично е отказал преводач и е заявил, че разбира и може да говори български език, тъй като от 2013г. е в България. Процесуалният представител поддържа наличието на нови обстоятелства в страната по произход от м. септември 2022, като посочва и усложнено здравословно състояние на жалбоподателя, продължителния му престой и пълната му интеграция в България.

Ответникът – Интервюиращ орган към ДАБ при МС, редовно призован, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не изпраща представител.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка. В хода на съдебното производство от пълномощника на жалбоподателката е представена Справка за актуалната ситуация в страната по произход. Приетите писмени доказателства не са оспорени от страните по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба вх. № № УП-6330/27.02.2023г. на ДАБ – МС на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, в която е заявил, че има здравословни проблеми-камъни в бъбреците и се нуждае от операция, а в нито една болница не могат да направят операцията без документ и платени здрави осигуровки.

От приложената административна преписка се установява, че по предходна молба на жалбоподателя вх. № 1403/19.06.2013г. е постановен отказ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут с Решение № 1537/ 28.02.2014г. на Зам.-председателя на ДАБ – МС, потвърден с Решение № 3305/19.05.2014г. на АССГ.

В хода на производството е установено, Д. е подал и втора молба да му бъде предоставен статут с № 764/19.02.2016г., по която с решение №7565/31.08.2016г. Председателят на ДАБ е постановил отказ, потвърден със съдебно решение.

Предвид наличието на други две предходни молби, правилно интервюиращият орган е преценил, че настоящата молба се явява последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, тъй като предходните административни производства по молба на жалбоподателя за международна закрила са приключили с отказ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, потвърден при обжалването му по съдебен ред.

Към молбата за закрила вх. № УП-6330/27.02.2023г. на ДАБ – МС (която се явява последваща молба), чуждият гражданин не е представил писмени доказателства в подкрепа на изложените твърдения.

Последвало е издаване на оспореното в настоящото производство Решение №ВР-6/17.03.2023 на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците не е допусната последваща молба на жалбоподателя с вх. рег. № УП-6330/27.02.2023г. на ДАБ – МС до производство за предоставяне на международна закрила. С обжалваното решение е прието, че последващата молба на чужденеца е недопустима съгласно чл. 76б, ал.1, т.2 ЗУБ, тъй като същият не е представил нови доказателства за новите обстоятелства, които сочи-влошено здравословно състояние.

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателката на 28.03.2023г. , а жалбата

срещу него е депозирана до АССГ на 29.09.2023г.

При така установеното от фактическа страна, при спазване разпоредбата на чл. 168, ал. 1 – 3 от АПК, за проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК, Съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, срещу неблагоприятен за жалбоподателя индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване пред съда, с оглед на което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от Б. Д. - младши експерт в Регистрационно приемателен център- [населено място], определен за интервюиращ орган, със заповед № РД05-276/13.04.2022г. на Председателя на ДАБ и следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на предметната му компетентност и в преклузивния 14 – дневен срок по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при което не са налице отменителни основания по чл. 146, ал. 1 от АПК.

Решението съответства на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2, т.1-8 вкл. от АПК, вр. чл. 91 от ЗУБ, тъй като съдържа всички изискуеми от посочената разпоредба реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател. От горното следва, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т. 2 от АПК.

По делото са изложени твърдения за нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 вр. чл.29 ал.1 т.8 от ЗУБ, като в жалбата е посочено, че на С. Д. в рамките на образуваното по негово заявление административно производство не му е обяснено на разбираем за него език какви документи и доказателства е следвало да представи. В случая съдът счита, че не е нарушено правото на жалбоподателя по чл.29 ал.1 т.8 ЗУБ, тъй като видно от направените в съдебно заседание изявления същият е заявил, че разбира и говори български език, тъй като е в Р България от 2013г. По преписката липсват данни Д. да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на ООН за бежанците и други правителствени организации. От горното следва извод, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на обжалваното решение, на основание чл. 146, т. 3 от АПК.

Съгласно чл.76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, органът преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ. Последната разпоредба регламентира, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът: (т.4) е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Разпоредбата на чл.76б, ал.1 ЗУБ определя 14-дневен срок от подаване на последващата молба, в който интервюиращият орган следва да се произнесе по молбата единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, като взема решение с което допуска (т.1) или не допуска (т.2) молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

В случая правилно с обжалваното решение е прието, че депозираната от чужденеца последваща молба за международна закрила е недопустима по смисъла на чл. 76а, вр. чл. 13, ал.2 от ЗУБ, тъй като в молбата чужденецът не се позовава на

никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и не са представени писмени доказателства, съгласно изискването на чл. 76б, ал.1 от ЗУБ.

Доводите на жалбоподателя в последващата молба относно влошеното му здравословно състояние действително не са били подкрепени с доказателства за това –медицински документи, изследвания или други. Същевременно представената в съдебно заседание справка за актуална ситуация в Ислямска република И. не е била част от преписката, въз основа на която органът да вземе становище, поради и което същите не е била предмет на обсъждане в производство пред Интервюиращ орган. Законосъобразни и обосновани са изводите на административния орган, че направените от чужденеца изявления за влошено здравословно състояние, доколкото не са подкрепени с доказателства, не могат да бъдат разгледани като съществени обстоятелства, обосноваващи извод за предоставяне на международна закрила. Следователно изводите на административния орган, че не са налице нови обстоятелства, заявени с последваща молба на чужденеца, са законосъобразни и обосновани.

Представеното от жалбоподателката копие от Решение № 3174/12.05. 2023г. по адм.дело № 2593/2023г. на АССГ, макар и относимо към предмета на настоящото производство, не може да обоснове аналогичен правен извод, тъй като фактическата обстановка по посоченото дело е различна, доколкото видно от мотивите на представеното решение, в административното производство пред ИО е представена справка за актуалната ситуация в страната по произход, а в случая Д. е посочил като аргумент единствено влошено здравословно състояние, като не е приложил доказателства за това.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че административният акт е издаден в противоречие с разпоредбата на чл.35 от АПК. Административният орган е издал оспореното решение при спазване на процесуалните правила, след като е обсъдил подробно и поотделно представените към последващата молба на жалбоподателя писмени доказателства, както и твърденията му, при което не е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 35 от АПК, като твърденията в обратен смисъл, са неоснователни.

Въз основа на изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна. Правилно и законосъобразно, на база заявените обстоятелства от молителя и представените доказателства, интервюиращият орган е издал оспореното решение, с което не е допуснал последваща молба вх. № № УП-6330/27.02.2023г. на ДАБ – МС, депозирана от жалбоподателяката до производство за предоставяне на международна закрила.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 76б, ал.1, т.2, вр. чл. 13, ал.2 от ЗУБ и не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1-5 от АПК.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, вр. чл. 91 от ЗУБ съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Д. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., адрес [населено място] [улица] ап.38, чрез адвокат Т. И. САК, срещу Решение №ВР-6/17.03.2023 на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците не е допусната последваща молба

на жалбоподателя с вх. рег. № УП-6330/27.02.2023г. на ДАБ – МС до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на обжалване (чл. 85, ал.4 от ЗУБ)

На основание чл. 138, ал. 3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: